

Ліна ТЕМІСТОКЛЕУС,
Тимчасова повірена у справах
Республіки Кіпр в Україні (січень 2022 р. – серпень 2022 р.)

«ЧЕСТЬ ПРОЖИВАТИ З ВАМИ ЦЕЙ ІСТОРИЧНИЙ ЧАС»

Я розпочала роботу в Україні в лютому 2021 року, і мій перший рік на посаді був сповнений вражень від краси цієї країни та неабияких талантів її народу. Тоді я ще не підозрювала, якої ґрунтовної трансформації зазнає еволюційний поступ держави мого перебування, а також який ефект це справить на тих, хто спостерігав цей процес ізсередини.

У січні 2022 року, як Тимчасова повірена у справах і тодішня Голова Посольства (9 серпня 2022 року диппредставництво очолив новопризначений Посол Республіки Кіпр в Україні Михаліс Захаріоглу. – *Ред.*), я стежила за тривожним розвитком подій і ретельно відокремлювала факти й офіційні заяви від інтерпретацій та оцінок. Розгортання апокаліптичного сценарію, у який я не хотіла вірити, хоч про нього й попереджали зі стількох різних джерел, заскочило мене та двох моїх дітей у нашій приватній квартирі в Києві. Шок від усвідомлення того, що почалося повномасштабне вторгнення в Україну, невинувдане й безпідставне в усіх, зокрема мілітарному, сенсах, майже відразу переріс у щирий захват від героїчного духу та хоробрості українського народу. Ні я, ні мої діти не покидали території України. 28 лютого я евакуювала громадян Кіпру з Києва до пункту пропуску «Порубне», що на кордоні з Румунією, – наш маршрут пролягав паралельно до лінії активних бойових дій. Це незабутній досвід, і я завжди буду вдячна українським офіцерам на блокпостах, які в ці важкі та небезпечні часи зробили все можливе, щоб захистити нас та дати змогу безперешкодно проїхати, зокрема допомогли відсунути загорожі для вільного руху нашого автобуса й машини.

Завершивши операцію з евакуації в Чернівцях, я на два місяці залишилася в місті Івано-Франківськ. Живучи в місцевій родині справжніх хранителів традицій, що так поширено серед людей на Заході України, я дізналася, що таке істинна солідарність. Це було моє перше реальне занурення в українську самобутність, до якої я завжди прагнутиму повернутися.

Я приїхала до Києва 25 квітня і відновила роботу посольства. Мене переповнювала вдячність до українських колег, які відразу стали до праці та допомогли мені й далі просувати беззастережну підтримку, яку моя держава надає Україні з перших днів повномасштабного вторгнення. Кіпріоти як ніхто розуміють весь біль і трагедію ситуації в Україні, адже пережили схожий досвід, коли Туреччина вдерлася на нашу територію й окупувала понад третину нашої землі. Не вагаючись, ми рішуче та безумовно засуджуємо вторгнення Росії та провокації проти України.

Кіпр приєднався до консенсусу на рівні ЄС щодо запровадження семи тематичних пакетів секторальних санкцій та обмежувальних заходів проти Росії, попри те що це прямо впливає на нашу економіку. Крім того, ми погодили постачання предметів першої необхідності та військової техніки для української армії через Європейський фонд миру. Відчутним свідченням солідарності Кіпру є також обсяг гуманітарної допомоги – це найбільша допомога, яку ми коли-небудь надсилали і яку було зібрано здебільшого шляхом індивідуальних внесків громадян. Ми приймаємо українців, які шукають притулку на нашому острові, і посилюємо співпрацю в межах наявних двосторонніх механізмів обміну та підтримки: прямого фінансування університетів, організування відпочинку українських дітей у літніх оздоровчих таборах на Кіпрі й участі в інших гуманітарних проєктах.

Ми й надалі вчинками демонструватимемо нашу солідарність з Україною в цей трагічний і водночас славетний період, коли весь світ спостерігає за перебігом героїчної боротьби й опору українського народу, який протидіє російській агресії. Для мене велика честь проживати з вами цей історичний час і бути на вашій землі. Слава Україні!